

**Hallituksen esitys Eduskunnalle Teollisen yhteistyön
rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain
muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä annettua lakia. Esityksen mukaan lakiin lisättäisiin maininta, ettei osakeyhtiöön sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia. Lisäksi ehdotetaan luovuttavaksi tiukasta sidonnaisuudesta yhteistyöhön suomalaisten yritysten kanssa ja että yhtiölle annetaan mahdollisuus osallistua kehitysmaiden teollista ja muuta tuotannollista yritystoimintaa palvelevan rahoitussektorin kehittämiseen.

Valtioneuvoston oikeutta antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen korkokustannusten ja vähintään eduskunnan valtion tulo- ja menoarvion kä-

sittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen, ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös yhtiön vuosina 2000 - 2004 ottamia lainoja. Lisäksi ehdotetaan, että valtioneuvoston oikeus antaa omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi pidennetään vuoden 2004 loppuun. Laissa olevat viittaukset Suomen Pankin valuutan myyntikurssiin ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle noteeraamaan keskikurssiin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2001 alusta.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
PERUSTELUT	3
1. Nykytila	3
1.1. Teollisen yhteistyön rahasto Oy	3
1.2. Alueelliset painopisteet 1990-luvulla.....	3
1.3. Toiminnan rahoitus.....	3
1.4. FINNFUNDin toiminnan uudistaminen valtion erityisrahoituslaitos uu- distuksen yhteydessä.....	4
2. Ehdotetut muutokset.....	4
3. Esityksen taloudelliset vaikutukset.....	6
4. Asian valmistelu	6
5. Voimaantulo	6
LAKIEHDOTUKSET.....	7
Teollisen yhteistyön rahasto Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muutta- minen.....	7
LIITE.....	9
RINNAKKAISTEKSTIT	9
Teollisen yhteistyön rahasto Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muutta- minen.....	9

PERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Teollisen yhteistyön rahasto Oy

Teollisen yhteistyön rahasto Oy (FINNFUND) on vuonna 1979 annetulla lailla Teollisen Kehitysyhteistyön Rahasto Oy – Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab (291/1979), jäljempänä FINNFUND-laki, perustettu valtionyhtiö, sen nykyiset osakkaat Suomen valtion (76,9 % osakekannasta) lisäksi ovat Finnvera Oyj (20 % osakekannasta), Leonia Corporate Bank Oyj (3,0 % osakekannasta) ja Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto ry (0,1 % osakekannasta). FINNFUND-lain 2 §:n 1 momentin mukaan yhtiön tulee yhdessä suomalaisten yritysten kanssa edistää Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomiteassa (DAC) kehitysmaiksi luokiteltujen maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ohjaamalla henkisiä ja aineellisia voimavaroja näiden maiden teollisen ja muun taloudellisen yritystoiminnan kehittämiseen. Yhtiön tarkoituksena ei ole voiton tuottaminen osakeenomistajille.

Valtioneuvoston kunkin maan osalta tekemän päätöksen nojalla yhtiö voi toimia myös muissa maissa kuin kehitysmaiksi luokitelluissa maissa. Valtioneuvosto päätti 23 päivänä tammikuuta 1992, että yhtiö voi toimia kaikissa Itsenäisten valtioiden yhteisöön (IVY) kuuluvissa maissa, Venäjän Federaatiossa, Virossa, Latviassa, Liettuassa, Puolasassa, Unkarissa, Tšekkoslovakiassa, Romaniasa ja Bulgariassa.

1.2. Alueelliset painopisteet 1990-luvulla

Yhtiön toiminnan alueelliset painopisteet ovat 1990-luvulla olleet Kaakkois-Aasia ja Kiina sekä Keski- ja Itä-Eurooppa. Yksittäisiä hankkeita on myös Afrikassa ja Etelä-Amerikassa. Toiminnan painopisteet ovat muotoutuneet suomalaisten yritysten sijoituspäätösten mukaisesti. Yhtiön toiminnan kohdealueeseen kuuluvat niin keskituloiset

kuin köyhätkin kehitysmaat. Köyhimpien maiden pieni osuus johtuu siitä, että suomalaiset yritykset ovat vain poikkeustapauksissa pitäneet mahdollisena osallistua yritysten perustamiseen näissä maissa. Vuonna 1999 maksatuksia oli yhteensä 24,5 miljoonaa markkaa, josta kehitysmaiden osuus oli 16,8 miljoonaa markkaa (69 %) ja Keski- ja Itä-Euroopan 7,7 miljoonaa markkaa (31 %). Maksatuksia oli yhteensä kahdeksaan hankkeeseen. Johtokunnan päättämien maksattamattomien sijoituspäätösten määrä vuoden 1999 lopussa oli 574,4 miljoonaa markkaa.

Yhtiön voimassaolevien rahoitussitoumusten kokonaisarvo vuoden 1999 lopussa oli 1,095 miljardia markkaa ja tasearvo 375 miljoonaa markkaa. Hankkeiden lukumäärä oli 70. Sijoituksista 288 miljoonaa markkaa (77 %) tehtiin kehitysmaihin ja 87 miljoonaa markkaa (23 %) Keski- ja Itä-Eurooppaan. Toimintansa aikana yhtiö on osallistunut yhteensä 156 hankkeen rahoitukseen.

Yksittäisiin yrityksiin tehtyjen suorien sijoitusten lisäksi FINNFUND on sijoittanut pääomaa eräisiin kehitysmaissa ja Keski- ja Itä-Euroopassa toimiviin riskipääomasijoitusrahastoihin. Joissakin näissä rahastoissa FINNFUND toimii myös rahaston hallinnointiyhtiönä.

Valtioneuvoston talouspoliittinen ministerivaliokunta on kokouksessaan 26 päivänä tammikuuta 1999 todennut, että FINNFUNDin toimintaa tulisi suunnata nykyistä enemmän kehitysmaihin, mukaan lukien Keski-Aasian ja Kaukasian OECD/ DAC:n kehitysmaiden luetteloon sisältyvät IVY-maat, ja että FINNFUND vetäytyisi hallitusti sijoitustoiminnasta Keski- ja Itä-Euroopan maissa.

1.3. Toiminnan rahoitus

FINNFUND rahoittaa toimintansa osakepääomalla, tulorahoituksella sekä pitkä- ja lyhytaikaisella luotonotolla. Vuoden 1999 lopussa osakepääoman osuus varainhankinnasta oli 317 miljoonaa markkaa, tulorahoit-

tuksen (varaukset ja vapaa oma pääoma) 207 miljoonaa markkaa ja luotonoton 314 miljoonaa markkaa mukaan lukien valtion myöntämät niin sanotut budjettilainat. FINNFUND on viime vuosina toiminut kannattavasti ja vuonna 1999 sen taloudellinen tulos oli noin 55 miljoonaa markkaa.

1.4. FINNFUNDin toiminnan uudistaminen valtion erityisrahoituslaitos uudistuksen yhteydessä

Valtion erityisrahoituslaitosuudistukseen liittyen valtio on siirtänyt valtion erityisrahoitusyhtiö Finnvera Oyj:lle 20 %:n omistusosuuden FINNFUNDissa. Järjestely on toteutettu apporttimenettelynä siten, että valtio on lokakuussa 1999 merkinnyt Finnvera Oyj:n antamia uusia osakkeita siirtämällä 20 %:a FINNFUNDin osakekannasta Finnvera Oyj:n omistukseen. Finnvera Oyj:n ja FINNFUNDin välillä on 9 päivänä joulukuuta 1999 allekirjoitettu yhteistyösopimus, jolla pyritään aikaansaamaan muun muassa kustannussäästöjä FINNFUNDin toiminnassa jakamalla esimerkiksi yritystutkimus- ja markkinointiresursseja Finnvera Oyj:n kanssa.

2. Ehdotetut muutokset

Suomen liittyessä Euroopan Unioniin FINNFUNDille myönnettiin niin sanottu "permanent exclusion" -status niin sanottu luottolaitosdirektiivin (77/780/ETY) soveltamisesta. "Permanent exclusion" -status tarkoittaa sitä, FINNFUNDiin ei sovelleta EU:n luottolaitoksia koskevia sitovia lainsäädäntövelvoitteita. Näin ollen FINNFUNDiin ei kehitysrahoitusyhtiönä tarvitse soveltaa muun muassa luottolaitosten perustamista, vakavaraisuutta ja valvontaa koskevaa lainsäädäntöä. FINNFUND-laissa ei kuitenkaan todeta, että yhtiöön ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia (1607/1993). Vastaava maininta on valtion erityisrahoitusyhtiöstä (443/1998) annetussa laissa. Tämän vuoksi ehdotetaan, että lain 1 §:ään lisätään uusi 4 momentti, jossa säädetään, että yhtiöön ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia.

Lain voimassa olevan 2 §:n 1 momentissa

säädetään, että yhtiön tulee yhdessä suomalaisten yritysten kanssa edistää OECD:n DAC:ssa kehitysmaiksi luokiteltujen maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ohjaamalla henkisiä ja aineellisia voimavaroja näiden maiden teollisen ja muun taloudellisen yritystystoiminnan kehittämiseen.

Lain 2 §:n 2 momentin mukaan yhtiö rahoittaa kehitysmaihin perustettavia ja niissä toimivia yhteisiä yrityksiä hankkimalla tällaisen yrityksen osakkeita ja osuuksia, myöntämällä tällaisille yrityksille lainoja ja takauksia, suuntaamalla varoja yritysten toiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyviin tutkimuksiin ja selvityksiin sekä osallistumalla kehitysmaissa toimivien kehityspankkien rahoitukseen tai muutoin ryhtymällä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka edistävät pykälän 1 momentissa tarkoitettujen päämäärien saavuttamista.

Yhtenä FINNFUNDin pääasiallisena toimintamuotona on lain mukaan lainojen ja takauksien antaminen ja pääomasijoitusten tekeminen yhteisiin yrityksiin yhdessä suomalaisten yritysten kanssa. Vaikka lain 2 §:n sanamuoto mahdollistaa nykyiselläänkin myös muunlaisen toiminnan, on tämän lainkohdan tarkistaminen aiheellista ottaen huomioon toimintamahdollisuuksien monipuolistumisen FINNFUNDin kohdemaissa.

FINNFUND-lain säätämisen jälkeen ja varsinkin 1990-luvulla pääomamarkkinoiden vapautuminen, sääntelyn purkaminen ja rahoitus- ja sijoitusmarkkinoiden kehitys ovat tuoneet runsaasti muita rahoituslähteitä FINNFUNDin kohdemailhin investoivien yritysten käyttöön. Kehitysmaiden rahoitushuollossa yksityiset pääomavirrat edustavat jo neljää viidesosaa kaikista pääomavirroista. Yritystoiminnan muodot kehitysmaissa ovat merkittävästi monipuolistuneet samalla kun aiemmin laajasti käytössä olleita ulkomalaisomistuksen rajoituksia on lievennetty tai kokonaan poistettu. FINNFUNDin toimintaa voidaan suunnata niin, että sijoitusten yhteisyrityksiin ei tarvitse enää painottua toiminnassa yhtä voimakkaasti kuin aikaisemmin. On perusteltua, että FINNFUND-laissa olevaa sidonnaisuutta yhteisiin yrityksiin ja suomalaisiin yrityksiin väljennetään. Todetakoon lisäksi, että EY:n lainsäädännön ja periaatteiden mukaisesti näissä maissa toimi-

vissa FINNFUNDia vastaavissa kehitysrahoitusyhtiöissä on luovuttu muodollisesta sidonnaisuudesta kansalliseen yritysosapuo- leen.

Sidonnaisuuden väljentäminen mahdollis- taisi FINNFUNDin osallistumisen perinteis- ten yhteisyritysten ohella myös muihin teol- lista yhteistyötä ja yksityissektorin kehitystä myönteisesti edistäviin hankkeisiin. Esimer- kiksi lisenssi- ja franchising-tyyppinen yh- teistyö on yleistymässä ja tarjoaa hyvän mahdollisuuden pienille ja keskisuurille yri- tyksille kohdemaissa hyödyntää teollisuus- maiden teknologista tietoa ja osaamista. Lainmuutoksen jälkeenkin FINNFUND ot- taisi huomioon valtioneuvoston 15 päivänä lokakuuta 1998 hyväksymän Suomen kehi- tysmaapolitiikan linjauksen suuntaviivat, ke- hitysmaiden omat ensisijaiset tavoitteet ja suomalaisten yritysten tarpeet.

Tiukasta sidonnaisuudesta luopuminen mahdollistaisi myös nykyistä paremmin ra- hoituspäätösten suuntaamisen köyhimpiin kehitysmaihin, joissa rajoittavana tekijänä on ollut suomalaisyritysten sijoituskiinnostuksen puute.

Lain 2 §:n 1 momentista ehdotetaan pois- tettavaksi maininta, että yhteistyö tulee to- teuttaa yhdessä suomalaisten yritysten kans- sa. Lain 2 §:n 2 momentista ehdotetaan pois- tettavaksi vaatimus yhteisistä yrityksistä. Lain 2 §:n 2 momenttia ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että yhtiö voisi osallistua myös kohdemaiden teollista ja muuta tuotan- nollista yritystoimintaa palvelevan rahoitus- sektorin kehittämiseen. Tällaista toimintaa voisi olla esimerkiksi osallistuminen kohde- maissa toimivien sijoitusrahastojen rahoituk- seen.

FINNFUND-lain 3 a §:n 1 momentin mu- kaan valtioneuvostolla on oikeus määräämil- lään ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön vuosina 1994–1998 ottamien kotimaisten ja ulko- maisten lainojen korkokustannusten ja vähin- tään eduskunnan valtion tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen. Sitoumus korkotuen suorit- tamisesta voidaan antaa myös edellä tarkoi- tettujen lainojen takaisinmaksamista varten otettavan lainan osalta. Korkotukea makse- taan enintään 15 vuoden ajan. Valtioneuvos-

tolla on kuitenkin oikeus erityisistä syistä pi- dentää tätä aikaa.

Vuosina 1991–1995 FINNFUND otti yh- teensä neljä pitkäaikaista markkinaehtoista lainaa, joiden yhteenlaskettu pääomamäärä oli noin 320 miljoonaa markkaa laskettuna tämänhetkisillä valuuttakursseilla. Lainat oli- vat korkotuen piirissä. Lainoista kaksi oli Suomen markan määräisiä ja kaksi Yhdys- valtain dollarin määräisiä. Vuoden 1998 lop- puun mennessä FINNFUND maksoi näistä lainoista kaksi ennenaikaisesti takaisin. Jäl- jellä olevien lainojen pääomamäärä oli vuo- den 1999 lopussa 198 miljoonaa markkaa. Laina-ajat ulottuvat pisimmillään vuoteen 2005.

Valtio maksoi edellä mainittuihin luottoi- hin kohdistuvaa korkotukea vuonna 1999 yh- teensä 6,1 miljoonaa markkaa. Korkotuen määrä on supistunut vuodesta 1996 alkaen lainojen pääomamäärien ja korkotason ale- nemisen seurauksena.

Korkotukijärjestelmää luotaessa Teollisen Kehitysyhteistyön Rahasto Oy – Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab- nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muut- tamista koskevan hallituksen esityksen (HE 98/1983) mukaan tavoitteena oli, että osa yh- tiön rahantarpeesta voitaisiin kattaa koti- ja ulkomaisella markkinaehtoisella ottolainauk- sella. Järjestelmän katsottiin monipuolistavan yhtiön rahoitusrakennetta. Käytännössä kor- kotukijärjestelmä on todettu, etenkin kehi- tussyhteistyömäärärahojen alentuessa, toimi- vaksi ja valtiolle edulliseksi järjestelmäksi.

Koska FINNFUNDin maksuvalmius on täl- lä hetkellä hyvä ja vallitseva korkotaso alhai- nen, välitöntä tarvetta ottaa uusia korkotuen piirissä olevia pitkäaikaisia lainoja ei ole. Tästä huolimatta on perusteltua säilyttää lais- sa mahdollisuus uusiin korkotukipäätöksiin myös tulevaisuudessa.

Siten ehdotetaan, että lain 3 a §:n 1 mo- mentissa myönnetty valtuutus antaa korkotu- kisitoumuksia ulotettaisiin koskemaan myös yhtiön vuosina 2000–2004 ottamia lainoja. Lisäksi ehdotetaan, että lain 3 a §:n 3 mo- mentin viittaus Suomen Pankin asianomaisen valuutan myyntikurssiin muutetaan viittauk- seksi Suomen Pankin asianomaiselle valuu- talle noteeraamaan keskikurssiin, koska Suomen Pankki ei enää noteeraa ulkomaan-

valuuttojen myyntikursseja.

Lain 3 b §:n 1 momentin mukaan valtioneuvostolla on oikeus antaa vastavakuuksia vaatimatta ja muutoin määräämillään ehdoilla valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Edellä tarkoitettuja lainoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 500 miljoonan markan määrä. Takauksia voitiin antaa vuoden 1998 loppuun saakka.

FINNFUND ei ole tähän mennessä käyttänyt mahdollisuutta saada valtion takaus yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen vakuudeksi. Takausjärjestelmän voimassa pitäminen myös vastaisuudessa on kuitenkin perusteltua ottaen huomioon muun muassa yhtiön toimintaa koskevat esitetyt muutokset.

Korkotuki- ja valtiontakausinstrumentit mahdollistavat osaltaan FINNFUNDin rahoituksellisen ja muun tuen kohdemaissa toteutettaville projekteille. FINNFUNDin toiminta edesauttaa Suomen elinkeinoelämän välttämätöntä kansainvälistymistä terveellä ja pitkäjänteisellä tavalla, mikä palvelee niin Suomen kuin kohdemaidenkin taloutta ja kehitystä.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi voidaan antaa vuoden 2004 loppuun saakka, ja että lain 3 b §:n 2 momentin viittaus Suomen Pankin asianomaisen valuutan myyntikurssiin muutettaisiin viittaukseksi Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle no-teeraamaan keskikurssiin.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

FINNFUNDin jo ottamista lainoista arvioidaan kertyvän vuosina 2000–2005 korkotuen tarvetta 6-7 miljoonaa markkaa vuosittain. Vuosien 2001–2004 luotonottoa on tällä hetkellä vaikeaa arvioida. Jos uusia luottoja otettaisiin esimerkiksi 100 miljoonaa markkaa vuosittain ja uusista luotoista esimerkiksi 50 % tulisi korkotuen piiriin, korkotuen tarve nousisi vuonna 2000 noin 8-9 miljoonaan markkaan. Vuosina 2001–2004 korkotuen tarve olisi keskimäärin 13 miljoonaa markkaa vuosittain. Valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä päätetään vuosittain niiden lainojen enimmäismäärästä, joiden osalta korkotukisitoumus voidaan antaa.

4. Asian valmistelu

Esityksen valmistelussa on otettu huomioon talouspoliittisen ministerivaliokunnan 26 päivänä tammikuuta 1999 tekemät FINNFUNDin asemaa ja tehtäviä koskevat linjat. Lakiesitys on valmisteltu virkatyönä ulkoasiainministeriössä yhteistyössä FINNFUNDin kanssa. Esityksestä on pyydetty lausunto ulkoasiainministeriön kauppapoliittiselta osastolta, valtiovarainministeriöltä, kauppa- ja teollisuusministeriöltä, Finnvera Oyj:ltä, Teollisuuden ja Työnantajain keskusliitolta sekä Metalliteollisuuden Keskusliitolta.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Teollisen yhteistyön rahasto Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muuttaminen

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

muutetaan Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (291/1979) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 3 a §:n 1 ja 3 momentti sekä 3 b §, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentti laissa 1617/1991, 2 §:n 2 momentti laissa 116/1987, 3 a §:n 1 momentti laissa 1305/1993, 3 a §:n 3 momentti laissa 151/1984 ja 3 b § viimeksi mainitussa laissa ja maitussa laissa 1305/1993, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi muutetussa laissa 1617/1991, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Yhtiöön ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia (1607/1993).

2 §

Yhtiön tulee edistää Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomiteassa (DAC) kehitysmiksi luokiteltujen maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ohjaamalla henkisiä ja aineellisia voimavaroja näiden maiden teollisen ja muun taloudellisen yritystoiminnan kehittämiseen. Yhtiön tarkoituksena ei ole voiton tuottaminen osakkeenomistajille.

Yhtiö rahoittaa kehitysmaiin perustettavia ja niissä toimivia yrityksiä, joihin liittyy suomalainen intressi, hankkimalla tällaisten yritysten osakkeita ja osuuksia, myöntämällä tällaisille yrityksille lainoja ja takauksia, suuntaamalla varoja yritysten toiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyviin tutkimuksiin ja selvityksiin sekä osallistumalla kehitysmaiden teollista ja muuta tuotannollista yritystoimintaa palvelevan rahoitussektorin kehittämiseen ja rahoitukseen tai muutoin ryhtymällä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka edistävät 1 momentissa tarkoitettujen päämäärien saavuttamista.

3 a §

Valtioneuvostolla on oikeus määräämillään ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön vuosina 2000 – 2004 ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen korkokustannusten ja vähintään eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen. Eduskunta päättää vuosittain talousarvion käsittelyn yhteydessä niiden lainojen enimmäismäärän, joiden osalta sitoumus voidaan antaa.

Jos laina on ulkomaan rahan määräinen, sen vasta-arvo lasketaan valtion sitoumusta annettaessa voimassa olleen Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle noteeraaman keskimäärän mukaan.

3 b §

Valtioneuvostolla on oikeus antaa vastavakuuksia vaatimatta ja muutoin määräämillään ehdoilla valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Tässä tarkoitettuja lainoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 500 miljoonaa markkaa. Takauksia voidaan antaa vuoden 2004 loppuun.

Ulkomaan rahan määräisen lainan vasta-

arvo lasketaan takausta annettaessa voimassa
olleen Suomen Pankin asianomaiselle valuu-
talle noteeraaman keskikurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2001.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Satu Hassi*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

Teollisen yhteistyön rahasto Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muuttaminen

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

muutetaan Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (291/1979) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 3 a §:n 1 ja 3 momentti sekä 3 b §, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentti laissa 1617/1991, 2 §:n 2 momentti laissa 116/1987, 3 a §:n 1 momentti laissa 1305/1993, 3 a §:n 3 momentti laissa 151/1984 ja 3 b § viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 1305/1993, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi muutetussa laissa 1617/1991, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

2 §

Yhtiön tulee yhdessä suomalaisten yritysten kanssa edistää Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomiteassa (DAC) kehitysmaiksi luokiteltujen maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ohjaamalla henkisiä ja aineellisia voimavaroja näiden maiden teollisen ja muun taloudellisen yritystoiminnan kehittämiseen. Yhtiön tarkoituksena ei ole voiton tuottaminen osakkeenomistajille.

Yhtiö rahoittaa kehitysmaihin perustettavia ja niissä toimivia yhteisiä yrityksiä hankkimalla tällaisten yritysten osakkeita ja osuuksia, myöntämällä tällaisille yrityksille lainoja ja takauksia, suuntaamalla varoja yritysten toiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyviin tutkimuksiin ja selvityk-

Ehdotus

1 §

Yhtiöön ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia (1607/1993).

2 §

Yhtiön tulee edistää Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomiteassa (DAC) kehitysmaiksi luokiteltujen maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ohjaamalla henkisiä ja aineellisia voimavaroja näiden maiden teollisen ja muun taloudellisen yritystoiminnan kehittämiseen. Yhtiön tarkoituksena ei ole voiton tuottaminen osakkeenomistajille.

Yhtiö rahoittaa kehitysmaihin perustettavia ja niissä toimivia yrityksiä, joihin liittyy suomalainen intressi, hankkimalla tällaisten yritysten osakkeita ja osuuksia, myöntämällä tällaisille yrityksille lainoja ja takauksia, suuntaamalla varoja yritysten toiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyviin tutkimuksiin ja selvityksiin sekä osallistumalla

siin sekä osallistumalla kehitysmaissa toimivien kehityspankkien rahoitukseen tai muutoin ryhtymällä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka edistävät 1 momentissa tarkoitettujen päämäärien saavuttamista.

kehitysmaiden teollista ja muuta tuotannollista yritystoimintaa palvelevan rahoitussektorin kehittämiseen ja rahoitukseen tai muutoin ryhtymällä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka edistävät 1 momentissa tarkoitettujen päämäärien saavuttamista.

3 a §

Valtioneuvostolla on oikeus määräämälään ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön vuosina 1994 – 1998 ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen korkokustannusten ja vähintään eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen. Eduskunta päättää vuosittain talousarvion käsittelyn yhteydessä niiden lainojen enimmäismäärän, joiden osalta sitoumus voidaan antaa.

3 a §

Valtioneuvostolla on oikeus määräämälään ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön vuosina 2000 – 2004 ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen korkokustannusten ja vähintään eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen. Eduskunta päättää vuosittain talousarvion käsittelyn yhteydessä niiden lainojen enimmäismäärän, joiden osalta sitoumus voidaan antaa.

Jos laina on ulkomaan rahan määräinen, sen vasta-arvo lasketaan valtion sitoumusta annettaessa voimassa olevan Suomen Pankin asianomaisen valuutan myyntikurssin mukaan.

*Jos laina on ulkomaan rahan määräinen, sen vasta-arvo lasketaan valtion sitoumusta annettaessa voimassa olleen Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle noteeraaman kes-
kikurssin mukaan.*

3 b §

Valtioneuvostolla on oikeus antaa vasta-vakuuksia vaatimatta ja muutoin määräämälään ehdoilla valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Tässä tarkoitettuja lainoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 500 000 000 markan määrä. Takauksia voidaan antaa vuoden 1998 loppuun saakka.

Ulkomaan rahan määräisen lainan vasta-arvo lasketaan takausta annettaessa voimassa olevan Suomen Pankin asianomaisen valuutan myyntikurssin mukaan.

3 b §

Valtioneuvostolla on oikeus antaa vasta-vakuuksia vaatimatta ja muutoin määräämälään ehdoilla valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien kotimaisten ja ulkomaisten lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Tässä tarkoitettuja lainoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 500 miljoonaa markkaa. *Takauksia voidaan antaa vuoden 2004 loppuun.*

Ulkomaan rahan määräisen lainan vasta-arvo lasketaan takausta annettaessa voimassa olleen Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle noteeraaman keskikurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2001.
